

डॉ. दिप (पंकज) बिसेन डॉ. खुशबू बिसेन (पटले)
 दंत व मुख रोगविशेषज्ञ
बी.डी.एस. (नागापूर)
 ताज मेरीप्लेक्स, गर्ल्स कॉलेज रोड गोंदिया
 सकाळी:- ११ ते ३ सायं ६ ते ९ वाजेपर्यंत संपर्क:- ९५५६८१८७०

बेराार टाइम्स

मुख्य संपादक :- रवेमेंद्र कटरे, सहसंपादक :- सुरेश भदाडे

मुख्य संपादक :- स्वर्मेन्द्र कटरे, सहसंपादक :- सुरेश भदाडे

आर.एन.आय.क्र. एमएचएमएआर/२०११/४६५१०

पृष्ठ-४ किंमत-३ रुपये

Postal Reg.No.NPMFL/104/2025-2027

शांतता व संयम
पाळत धार्मिक
सण साजरे करा-
मुख्यमंत्री

मुंबई : महाराष्ट्र हे झुप्रगतिशील राज्यफ असून या ठिकाणी जातीभेदाला थारा नाही. नागपूर शहरामध्ये १७ मार्च रोजी राज्याच्या सामाजिक घडी विस्कटणारी घटना घडली. या घटनेमुळे राज्याच्या शांततेला धक्का बसला. सध्या संपूर्धर्मायिंचे सण सुरु आहेत नागरिकांनी संयम बाळगून शांत राखत हे सण साजरे करावेत, आवाहन मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांनी धिानसमने नागपूर घटनेवर आधारित निवेदनाद्वारे केले.

नागपूर येथील प्रकरणता पोलीस शांतता प्रस्थापित करण्यासाठी नेगेले होते. त्यांच्यावरही जमाव नेने हल्ला केला. अशा परिस्थितीत नाग कायदा व सुव्यवस्था हातात घेणाऱ्या आणि पोलिसांना मारहाण करणाऱ्या कुणालाही सोडले जाणार नाही त्याच्यावर कठोर कायदेशीर कारवाय करण्यात फेडरल आस स्पष्ट शब्दात मुख्यमंत्री देवेंद्राजी साणी इशाराही दिला.घटनांमध्ये ३३ पोलीस जखमी झाले असून ५ नागरिक जखमी झाले आहेत. यापैकी ३ नागरिकांना उपचाराने सोडण्यात आले, तर नागरिकांवर उपचार सुरु आहेत.

A photograph of a busy street in India. In the foreground, a man in a light brown uniform is running towards the camera. To his right, a woman in a blue shirt and white pants is riding a motorcycle. The street is filled with many other people, some walking and some on motorcycles. In the background, there are buildings with various signs and advertisements. The scene is captured in a slightly blurred, candid style.

परिस्थिती आता नियंत्रणात आहे. सध्या परिस्थिती शांत आहे. एक फोटो जाळण्यात आला, त्यानंतर लोक जमले. या गर्दीला पांगवण्याचा आम्ही प्रयत्न केला. या संदर्भात आम्ही कारवाईही केली. आरोपीवर कारवाई केली जाईल.

- डॉ रवींद्र कुमार सिंगल पोलीस आयुक्त नागपूर

मातृया प्रमाणात संवेदनशील रवींद्र कुमार सिंगल यांनी जारी भागात तैनात करण्यात आले केलेल्या अधिकृत आदेशानु-
आहेत.नागपुरात कबर हटवण्याच्या कोवलेच्या प्रत्येक
नागरिकावरून सोमवारी रात्री (१७ सास, पुढील सूचना
मार्च) मोठा तणाव निर्माण झाला. निबंध लागू राहतील. कोवलेचा
दोण गटात झालेल्या दाढकफेक गणेशपेट, तहसील, लकडजंग,
आणि जाळपोळ्या घटनेमुळे पाषाणवली, शांतीनगर, सक्रमदरा,
नागपुरात सध्या तणावपूर्ण शांत नंदनवग, इमामवाडा, यशोधरानगर
आणि कपिलनगर येथील पो- आणि
लीस ठाण्यांच्या हद्दीत संचारबंदी लागू
लागू करण्यात आली आहे.
तसेच, कायदा आणि सुव्यवस्था
राखण्यासाठी पोलीसांनी प्रभावित
भागातील रस्ते बंद करण्याचा
अधिकार देण्यात आला आहे.
संचारबंदीचे उद्घेग करणारा
कोणीही भारतीय न्याय संहितेच्या
कलम २२३ अंतर्गत दंडनीय
एन.आय.ए. यासंदर्भात वृत्त दिलं
आहे.

नामपूर पोलीस आयुक्त राहील.

गोंदिया:- राज्य पशुधन
वैद्यकीय अधिकारी व पशुधन
पर्यवेक्षकांच्या कुचीच्या धो-
रानमुळे आणि पशुवैद्यकीय
अधिकार्यांच्या दुर्लक्षामुळे रुग्णालया
परिसरात मुदतबाह्य औषधासह
उपयोगी असलेल्या औषधांचा
साठा रुग्णालयाच्या बाहेर आणि
वर्ग इयात कचरा समजून फेकल्याचे
चित्र जिल्हानाई शेंडा, चिखली
आदी पशुवैद्यकीय रुग्णालय
परिसरात बघावयास मिळाले.
यावरून शासकीय कर्मचाऱ्यांकडून
शासकीय मालमत्तेचा एकप्रकारे
नासधूस करण्याचा प्रकार असून
पशुवैद्यकीय रुग्णालयात सतत
गैरहजर राहून प्रभार असलेल्या
दिकाणी असल्याचे सांगात
जिणाभूल करणाऱ्यावर प्रशासनाने
गंभीर दखल घेत गेय्य ती कडक
कारवाई करण्याची गरज आहे.

शेतकऱ्यांच्या पाळीव
जनावरांच्या संवर्धन व
संगोपनासाठी राज्य पशुसंवर्धन व
जिल्हा पशुसंवर्धन विभागाकडून
विविध सेवा दिली जाते. यामध्ये
जनावराचे लसीकरण, विविध
साध्यांच्या आजारवर उपचार
करण्यासाठी औषधे, सलाईनचाच
मोफत पुरवठा केला जातो.मात्र
पशुवैद्यकीय अधिकारी व पशु
पर्यवेक्षक हे नियमित हजर राहत
नसल्याने लाखो रुपये किमतीचे
औषधे, सलाईन, पडवर
टँबरेटस मुदतबाह्य होऊन पावळ
असल्याचे प्रत्यक्ष पाहणी दम्याना
दिसून आले. गेल्या दोन दिवसां-
पासून सातत्याने जिल्ह्यातील
श्रेणी १ पशुवैद्यकीय दवाखाने व
पशुवैद्यकीय दवाखान्यांना भेटे
दिली असता एक पशुवैद्यकीय
अधिकाऱ्याकडे १ ते ३ पशुवैद्यकीय

दवाखान्याचा प्रभार असल्याचे जाणवले.या गोष्टीचा लाभ घेत पशुवैद्यकीय अधिकारी हे यापैकी एकही ठिकाणी हजर राहता नसल्याचे दिसून आले.तर विचारणा केल्यावर आपण दुसऱ्या पशुवैद्यकीय दवाखान्यात असल्याचे सांगतात, मात्र तिथे पोचल्यावर तेथील कमिश्नरी मात्र साहेब आलेच नसल्याचे सांगत असल्याने पशुवैद्यकीय अधिकारी शासनासोबतच जनतेची सुध्दा फसणूक करीत असल्याचे दिसून आले.

पशुवैद्यकीय दवाखान्याचा वेळ सकाळी ९ ते ४ वाजेपर्यंतचे असून देवरी येथील पशुवैद्यकीय दवाखाना, त्यानंतर सडक अर्जुनी तालुक्यातील शेंडा, सडक अर्जुनी व चिखली येथील पशुवैद्यकीय दवाखान्यात भेट दिल्यावर यावेळेत एकही पशुवैद्यकीय अधिकारी हजर

पह्ले. तर सालेकसा तालुक्यातील
सालेकसा, पिंपरी येथील
पशुदवाखान्याची हीच परिस्थिती
असून आताच आपण तिथून आलो
आहे सांगून पशुवैद्यकीय अधिकारी
हे सर्वसामान्य पशुपालकांची
फसणगूक करत असल्याचे दिसून
आले.सडक अर्जुनी तालुक्यातील
शेड पशुवैद्यकीय दवाखान्याचे
संरंगरोटीचे काम सुरू असून या
दवाखान्यातील उपयोगी असलेली
ओषधी ही व्यवस्थित न ठेवता
कचरासारखी फेकून ठेवली आहे.
तर चिखली येथील पशुवैद्यकीय
दवाखान्याच्या मागच्या भागात
२०२५ जानेवारी व फेब्रुवारीमध्ये
मुदत संपलेल्या सलाईन फेकण्यात
आल्याचे दिसून आले.
जिल्ह्यातील पशुपालकांना
गेल्या अनेक वर्षांपासून पशुवैद्यकीय
दवाखाना आहे राम भरोसे

झाले आहे. त्यामुळे येथील पशु जनावरांना वेळेवर उपचार मिळत नाही. त्यामुळे पशुवैद्यकीय व इतर शासकीय योजना पुरातून लाभाईत वंचित झाले आहेत. विशेष म्हणजे सन २०२२ मध्ये शासनाकडून मराठवाडा पॅकेज करिता अर्ज मागविण्यात आले होते. त्यामध्ये मराठवाडा योजनात लाभाधर्थाच्या निवड झाली आहे. परंतु गेल्या दोन ते तीन वर्षांपासून पशुवैद्यकीय अधिकाऱ्यांच्या दुर्लक्षामुळे आजही फाईल धुळ्ळात आहे.सालेकरा येथील पशुवैद्यकीय अधिकाऱ्या गोंदिया व आमगाव वरून अडकाऊन करतात. तर शेंडा व सडक अर्जुनी येथील पशुधन पर्यवेक्षक श्री.पदम हे दोन्ही ठिकाणी आज गैरहजर होते. तर सडक अर्जुनीच्या पशुवैद्यकीय अधिकाऱ्या डॉ.शितल वानखेडे या दवाखान्यात पोचल्याच

माही.तर विखलीच पशुवैद्यकीय दवाखान्याचे डॉ.सौरभ कवठे यांनी ३ वाजुपेजीचे दवाखाने बंद करून निघून आले.सडक अर्जुनी तालुका पशुधन विकास अधिकारी(विकास) श्री वाघाये गोंदियात मिटिंगमध्ये असल्याचे सांगितले.

पशुधन पर्यवेक्षक व पशुवैद्यकीय अधिकारी व इतर कर्मचारी सुद्धा मुख्यालय राहत नसून ते बाहेर गावावरून येऊन परीत असल्यामुळे पशुवैद्यकीय दवाखाने हे सुखसुकाट व मोकाट पडले आहे.सालेकसा,देवरी व सडक अर्जुनी हे तालुका नशेलग्रस्त क्षेत्र परंतु आजही पशुवैद्यकीय अधिकारी हे दवाखान्यात नियमित येत असल्याने व या भागातील लोकप्रतिनिध्यांचा त्यांचावर वचक नसल्यानेच ते कधीही येऊन जात असल्याचे नागरिकांचे म्हणणे आहे.

अखेर अप्पर आयुक्तानेही अपील फेटाळली

गोंदिया :- तालुक्यातील एकोडी येथील ग्राम पंचायत सदस्य नामदेव मोहन बिसेन यांनी शासकीय जाचवर अतिक्रमण करून घर बांधकाम केले. या प्रकरणाची तक्रार अर्जदाराने जिल्हाधिकारी गोंदिया यांच्याकडे केली होती. या प्रकरणाची दखल घेत अतिक्रमण करणारे ग्राम पंचायत सदस्यावर अपात्रतेची कारवाई ३१ डिसेंबर रोजी करण्यात आली होती. दरम्यान याविरोधात अपीलार्थी नाम देव बिसेन यांनी विभागीय आयुक्त नामगूर यांच्याकडे दादा मागितली होती. मात्र प्रकरणाची शहनिशा करून अपूर आयुक्त डॉ. माधवी खोडे यांनी जिल्हाधिकाऱ्यांचा निर्णय कसाम ठेवत अपिलाथर्थांची अपिल फेटाळली.

बिसेन यांनी ग्राम पंचायतमध्ये फरकार केले. त्यामुळे मामता का. क्र. ८२१ ग्राम पंचायत नमुना ८ मध्ये बिकारी नोंद आहे. तसेच अतिक्रम करून तयार करण्यात आलेल्या घरात राहत आहेत. महाराष्ट्र ग्राम पंचायत अधिनियमचे कलम १४ (१) (ज-३) नुसार अतिक्रमणकर्ता सदस्य पद धारण करत असून अनर्ह ठरविण्यात यावे, अशी तक्रार जिल्हाधिकाऱ्यांकडे अर्जदाराचे केली होती. या तक्रारीची शहनिशा करून संबंधितांना यावर जाब दिचारण्यात आला. दरम्यान केलेली चौकशी आणि पुराव्यात ग्राम पंचायत सदस्य नामदेव बिसेन यांनी अतिक्रम केल्याचे समोर आले. त्यामुळे जिल्हाधिकारी यांना ३१ डिसेंबर रोजी आदेश पारीत त्यांच्यावर आपत्तेची कारवाई केली. दरम्यान या निर्णयाला आवाहन देत अपिलार्थी नामदेव बिसेन यांनी अप्पर आयुक्त नागपूर यांच्याकडे दाद मागितली होती. या प्रकरणी उपअधिक्षक भूमि अभिलेख, तलाठी व गावातील पंच तसेच नगर भूमापन यांनी दिलेल्या अहवालाची तपासणी करून या प्रकरणात अपिलार्थी नामदेव बिसेन यांना दोषी धरत अप्पर आयुक्त डॉ. माधवी खोडे यांनी अपिलार्थ्यांची अपिल फेटाळत. अप्पर जिल्हाधिकाऱ्याने दिलेले निर्णय कायम ठेवला. त्यामुळे बिसेन हे अपात्र राहणार आहेत.

वन संपत्तीचे कसे होणार संवर्धन : वन विभागाची डोळेझाक

सडक अर्जुनी :- वन कर्मचाऱ्यांच्या माध्यमातून वनाचे संरक्षण व संवर्धन करण्यासाठी वन कर्मचाऱ्यांना राहण्यासाठी तालुक्यात ठिकठिकाणी निवासस्थाने बांधली आहेत. पण तत्कालीन वन अधिकाऱ्यांच्या नियोजनात शून्यतेमुळे सडक अर्जुनी तालुक्यात अनेक ठिकाणी निवासस्थाने आता मोडकळीस आली आहेत.

शासनाच्या उद्देशाला हरताळ

सुरक्षित वनाला लागून वनरक्षकाचे निवासस्थान ठेवून वनाचे खऱ्या अर्थाने संगोपन व संरक्षण होईल हा उद्देश ठेवून शासनाने ठिकठिकाणी वन कर्मचाऱ्यांसाठी शासकीय निवासस्थाने बांधण्याची योजना आखली. पण अधिकाऱ्यांच्या नियोजन शून्यतेमुळे या योजनेला हरताळ फासले जात आहे.

मोठ्या प्रमाणात राखीव क्षेत्र

सडक अर्जुनी वनपरिक्षेत्रात राखीव वन हे २६२७. ५३ हेक्टर आहे. क्षेत्रात असून ४४८७.३२ हेक्टर आर हे नवीन राखीव वनक्षेत्र आहे. तर ८४६०.८४ हेक्टर आर क्षेत्र हे सुरक्षित वन आहे. वनाचे संरक्षण

शासनाच्या उद्देशाला हरताळ

सुरक्षित वनाला लागून वनरक्षकाचे निवासस्थान ठेवून वनाचे खऱ्या अर्थाने संगोपन व संरक्षण होईल हा उद्देश ठेवून शासनाने ठिकठिकाणी वन कर्मचाऱ्यांसाठी शासकीय निवासस्थाने बांधण्याची योजना आखली. वन अधिकाऱ्याच्या नियोजन शून्यतेमुळे या योजनेला हरताळ फासले जात आहे.

मोट्या प्रमाणात राखीव क्षेत्र
सडक अर्जुनी वनपरिक्षेत्रात राखीव वन हे २६२७. ५३ हेक्टर वनपरिक्षेत्रात असून ४८७७.३२ हेक्टर वन हे नवीन राखीव वनक्षेत्र आहे. तर ८४६०.८४ हेक्टर वन अर क्षेत्र हे सुरक्षित वन आहे. वनाचे संरक्षण व संवर्धन करण्यासाठी सडक अर्जुनी वनपरिक्षेत्रात सात सहवनक्षेत्र कार्यालय असून कुर्चबारी, अधिकाऱ्यांचा फार मोठा लवाजा आहे. वनात याकडे त्यांचे दुर्लक्ष होत आहे.

गोंदिया:- कोविड संकटाच्या काळात जिल्ह्यात आधुनिक वैद्यकीय सुविधांबरोबरच योग्य, आयुष्य काढा आणि नैसर्गिक उपचार पद्धतीची गरज प्रकर्षने जाणवली. मात्र, घडबड आणि इच्छा रूग्णालयांमध्ये या उपचारांसाठी पुरेशी जागा नव्हती. या आम्हाना पाहता, आमदार विनोद अग्रवाल यांनी पुढाकार घेतला आणि शासनाकडे सातत्याने पाठपुरावा करून अनेक बैठका घेतल्यानंतर टीबी टोली परिसरातील टीबी हॉस्पिटल ग्राउंडवरील जागा या प्रकल्पासाठी आरक्षित करून घेतली.

जमीन उपलब्ध झाल्यानंतर विवाद्यक विनोद अग्रवाल यांनी आणखी एक मोठे यश मिळवले. त्यांच्या सततच्या प्रयत्नांमुळे शासनाने १५ कोटी रुपये खर्चून उभारल्या जाणाऱ्या ५० बेडच्या आयुष्य रूग्णालयाला मंजुरी दिली. या रूग्णालयाच्या उभारणीमुळे गोंदिया जिल्ह्यात आरोग्य सुविधांमध्ये मोठी भर पडेल आणि नागरिकांना आधुनिक वैद्यकीय उपचारांसोबत आयुष्य पद्धतीचे उपचाराही सहज उपलब्ध होतील. आमदार विनोद अग्रवाल यांनी या रूग्णालयाच्या मंजुरीसाठी प्रयत्न करून जिल्ह्याच्या जनतेसाठी मोठी भेट दिली आहे. हे रूग्णालय केवळ गोंदियाच्या नागरिकांसाठीच नव्हे, तर आसपासच्या भागांतील रूग्णांसाठीही अत्यंत लाभदायक ठरेल. आगामी काळात हे रूग्णालय आरोग्य सेवेत नवे आयाम निर्माण करेल.

जिल्हा पोलिस दल नागरीकांच्या समस्या व तक्रारींचे निरसन करण्यासाठी सदैव प्रयत्नशील आहे. नागरिकांना त्रास होऊ नये, पोलिस दलाविषयी अद्यावत माहिती व्हावी यासाठी गांधीया जिल्हा पोलिस दलाची वेबसाईट कार्यान्वित केली आहे. जिल्ह्यातील नागरिकांना जिल्ह्याच्या पोलिस दलाविषयी अद्ययावत माहिती व ऑनलाईन तक्रार व तक्रारीचे या साईटवर पोलिस दलाच्या माहितीसह अधिकाऱ्यांचे संपर्क क्रमांक, तक्रारी, नकाशा, नविन कापडे यासंदर्भात माहिती उपलब्ध करून देण्यात आली आहे. नागरिकांनी वेबसाईटच्या जास्तीत जास्त वापर करून तक्रारींचे निरसन करून घ्यावे.

गोरख भाभरे,	जिल्हा पोलिस अधीक्षक, मांदिया.
कळणार आहे. तक्रार व कारवाई संदीर्भात पोलिस अधीक्षक नियमित आढावाही घेणार आहेत. नागरीकांना वेबसाईटवर महिला, मुले, गुन्हे विषयक तक्रार, आर्थिक फसवणुकीची तक्रार, सायबर तक्रार.	संपत्तीविषयी तक्रार, मोबाईल हरविण्याची तक्रार, सायबर पत्रक कड्याची तक्रार तसेच भाडेकरूची माहिती व ईतर तक्रारीसाठी माहिती व ईतर तक्रारीसाठी करण्याची सुविधा नागरीकांसाठी या वेबसाईटवर उपलब्ध करून देण्यात आली आहे.

जिल्हा पोलिस अधिक्षक, गांधीदा.
संपतीविषयी तक्रार, मोबाईल
हरविल्याची तक्रार, सायबर प
सवणुक झाल्याची तक्रार तसेच
भाडेकरूची माहिती व ईतर तक्रारी
करण्याची सुविधा नागरीकांसाठी
या वेबसाईटवर उपलब्ध करून
देण्यात आली आहे.

संपादकीय

देशभर अफुच्या गोळ्यांचे वाटप जोरदारपणे सुरू आहे!

“हिंदू –मुस्लीम” नावाची गोळी एकदम पॉवरफुल आहे. तीचा अंमल चढला की भ्रमिष्ट विचार सुरू होतात... हे भ्रमिष्ट विचार म्हणजे... “मुस्लिम हे या देशाचे शत्रू आहेत”, “हिंदूवर अन्याय मुसलमानांनीच केला”, “मुसलमानांमुळे या देशाचे तुकडे झाले”, मुसलमान लव्ह जिहाद करतात, मुसलमान हे आपल्या प्रगतीमध्ये अडसर आहेत, मुसलमान हे दहा-बारा मुलांना जन्माला घालतात कारण त्यांना लोकसंख्या वाढवून देश ताब्यात घ्यायचा आहे, गांधी – नेहरू यांचे पूर्वज मुस्लिम होते, वगैरे वगैरे. या अफुच्या गोळ्या खाल्ल्यावर अशा भ्रमिष्ट विचारांची उधळण हे नशेबाज उधळत असतात. आणि थयथयाट करत ते याच नशेत मशिदींवर हल्ला करत असतात.. त्यांच्या दुकानात जायचे बंद करा असे आरंढत असतात... शाकाहार श्रेष्ठ असे म्हणत असतात.. आणि आपला धर्म श्रेष्ठ म्हणत पळत सुटतात !

दुसरी अफूची गोळी आहे “उलट्या इतिहासाची”. आज भारतात गल्लेगिती ते सोशल मीडियावर पोस्टापोष्टी असे सर्वत्र ही गोळी खाल्लेले इतिहासाची रोज रोज उलटी करत असतात. म्हणजे खराखुरा घडलेला इतिहास न सांगता उलटा इतिहास सांगत ते बेधुंद नशा सगळीकडे पसरवत असतात. मोबाईल घेतले की ही नशा जोरात चढते आणि सध्या आजूबाजूला काय चालले आहे इकडे संपूर्ण कानाडोळा करून इतिहासाच्या ओकाऱ्या करून चालवत असलेले दिसतात. असे नशेबाज हे पत्रकार देखील आहेत आणि वृत्तपत्रं देखील आहेत आणि न्यूज चॅनेल्स देखील आ–हेत. नशाधुंद अशा या गोळ्यांनी मोठे मोठे सिनेमे देखील उलटे सुलटे तयार केलेले आहेत. मग त्यामध्ये भारतातील खरेखुरे वास्तव हे नशेमध्ये स्वतःच्या सोयीचे तयार करून दाखवत बसले आहेत. इतिहासाच्या अफुची गोळी या देशाला विज्ञानाच्या प्रगतीकडे नेतच नसल्यामुळे सगळे चिडीचुप इतिहासातच लोळत बसलेले आहेत. या नशेमध्ये दुष्भाषासून पेट्रोल पर्यंत खरेदी करायला वाडेल तितके पैसे मोजायला हे नशेबाज तयार आहेत !

तिसरी गोळी आहे “हिंदुत्वाची”. ही नशेची गोळी इतकी पॉवरफुल आहे की ती खरंखर माणसाचे माणूसपणच घालवते! हिंदू नावाची गोळी थोडी सोप्या होती. ती गोळी खाऊन लोक माणसासारखे व्यवहार बऱ्यापैकी करत होते. पण आता दादूया वाढवणे.. गव्यात माळा घालून नम्र हिडणे...भावा रंग फासणे... मंत्र पुटपुटणे... देव देव करत पळत सुटणे... मंदिरातच रोंगावर उचपार सुरू करणे... अंतिम सत्य आमचा धर्मत देणार आहे अशी आरोळी ठोकून सगळ्यांना नसत चूक करून ठेवणे.... आणि या देशाचा धर्म हिंदुत्व आहे असे ठासून सांगणे...अशी भ्रमिष्ठसारखी बडबड सगळीकडे हे करत सुटतात! या गोळीच्या नशेमध्ये इतर सर्व धर्मांना हाकलून लावा, नष्ट करा, असले बिनडोक विचार ते पेरत असतात. जे मुस्लिमांनी सोळाशे वर्षांपूर्वी केले ते आता हिंदुत्ववादी २१ व्या शतकात करत आहेत! मुस्लिमांनी त्यावेळी या धर्मउत्पादकाच्या गोळ्या खाल्ल्या होत्या. म्हणून आता त्यांच्यासारखेच हे काम लागले आहेत. पण हिंदुत्वाच्या गोळ्या घेतलेल्यांना नशेत काहीच हे दिसत नाही की जगात कोणतेच राष्ट्र धर्माच्या आधाराने प्रगती करू शकलेले नाही. सर्व धर्मप्राप्त्यांमध्ये दहशतवाद आणि भांडांघात बुजबुजाट झालेला आहे. प्रशासन उत्तम केले तरच ते राष्ट्र प्रगत होते. जगात आज सर्वत्र स्थानी नास्तिक राष्ट्रे आहेत. तसे पाहिले तर सर्वच धर्माच्या लोकांमध्ये अशा प्रकारच्या गोळ्या घेतलेले भ्रमिष्ट जिंकडेतिकडे उच्छ्राद मांडून बसले आहेत !

नशेची आणखीन एक गोळी हिंदुत्वा बरोबर दिली जाते ती आहे “देश भक्ती” गोळी. आणि ही गोळी हिंदुत्वाच्या गोळीबरोबर चालूी जाते. त्यामुळे हा देश हिंदुत्ववाद्यांचा आहे आणि तेच तेवढे देशभक्त आहेत असे भ्रमिष्ट विचार जिंकडे तिकडे ते नाचवत फिरत असतात. जो हिंदूत्व मानत नाही ते सगळे देशद्रोही असेही डोके फिरल्यासारखे ते बडबडत असतात. भारताच्या निर्मितीपासून आज अखेर भारताने जो प्रवास केला तो हिंदुत्वाच्या नशेच्या गोळीने नव्हे हे त्यांना नशेमध्ये असल्यामुळे कळतच नाही. या देशाच्या प्रगतीसाठी सर्व धर्मांचे लोक कंबर कसून उभे होते आणि त्यांनी स्वतःची आयुष्यं झोकून दिलेली आहेत. हे या नशाबाज्यांना दिसत नाही. हातात त्रिशूल घेऊन या देशाची देशभक्ती दाखवायची नसते तर विज्ञानात अफाट प्रगती करून देशाला सर्वोच्च स्थानावर नेऊन दाखवायची असेत असे विचार यांच्या भेजात शिरतच नाहीत.

चौथी नशेची गोळी आहे “मोबाईलच्या सोशल मीडियाची”. ही गोळी घेतली की उठल्यापासून झोपेपर्यंत रिल्स बघत एन्जॉय चाललेला असतो. आजूबाजूला काय चालू आहे याची पिकीर अजिबात या नशेबाजांना नसते. नवरा काय करतो.. बायको काय करते.. आणि मुले काय करतात.. आई बाबा काय करतात.. याची तर या नशेबाजांना कोणतीच पिकीर नसतेच पण देशाकीही नसते. देशाचा जीडीपी, (नशेबाज म्हणतात, हे काय असते भाऊ?), देशाचे पंतप्रधान इतर राष्ट्रात जाऊन देशाची वाट लावतात की समान राखतात, महामार्ग–प्रश्चार चालूच आहे, दिवसाढबळ्या मुडबे रस्त्यावर पाडणे, राजकारणात गुंडांनी वाटेत तसा हैदोस घालणे, अफू आणि इत्राच्या गोळ्या उद्योगपतींच्या पोर्टवर पासणे, सर्व मीडिया सत्ताध्याऱ्यांनी खिशात घालणे, वगैरे वगैरे गोष्टी मोबाईलच्या नशेमध्ये असल्यामुळे दिसतच नाहीत. दिसल्या तरीही, ‘हे काय होतच राहणार’ असे बडबडत हे नशेबाज वावरत असतात.

खुद्द सत्ताध्याऱ्यांनी या गोळ्यांचे वाटप प्रचंड प्रमाणात सर्व देशभर करून सत्ता मिळवल्यामुळे तेही नशेमध्ये आहेत! सारा देश जेव्हा अशा अफुच्या गोळ्यांच्या नशेमध्ये जातो तेव्हा तो देश भ्रमिष्ठचा बनतो. कुठेही जा. कुठल्याही क्षेत्रात बघा. जिंकडे तिकडे हे नशेबाज आपले भ्रमिष्ट फुकार काढत बसले आहेत! या गोळ्यांचा कारखाना जर असाच चालू राहिला तर जगभरात या देशाची नाचळी चालूच राहील असे म्हणजे वाटप करणारा कारखाना आपण देत टाब्यात ठेवला या नशेमध्ये गुंणून राहील. चला या नया भारताचे आपण एकतर स्वागत करूया, नाहीतर या नशेबाज्यांना आणि नशेच्या गोळ्यांच्या कारखान्याला हुडडून काढून त्यांचा बंदोबस्त करूया...

शेतकरी कुटुंबाच्या आत्महत्येची सत्यकथा!**“१९ मार्च सहवेदना अन्नत्याग दीन”**

जगच्या पाठीवर दाता असेल, तर तो फक्त एक शेतकरीच आहे. आणि तोच खरा प्रामाणिकपणाने कष्ट करून सोन्यासारखे धान्य पिकवून जगाला पोसतो. म्हणून त्याला अनेक उपाध्या मिळाल्यात व अनेक राजा, पोशेदा, कैवारी, अन्नदाता. शेतकरी राजा, या सर्व उपाध्या सरकारी भाषेतील आहेत. कारण त्यांनीच धोरणे राबवून शेतकरी हा गुलाम व लाचार करून ठेवला. त्या गुलामाला लाचारीची वेदना व जाणीव होऊ नये म्हणून, त्याला हरभऱ्याच्या झाडावर चढविले जाते, हीच वस्तूप्रतिष्ठी आहे. शेतीमात्राला मग न देता अनेक योजनांचे गांजर दाखवून बेवकूफ बनविले जाते. सरकारच्या चुकीच्या धोरणाने १९ मार्च १९८६ रोजी महाराष्ट्रालाच नव्हे तर संपूर्ण देशाची, इज्जत घालवणारी विदर्भातील पहिली सहकुटुंब शेतकरी आत्महत्या दत्ताधाम (पवणर) येथे झाली. भयानक सुन्न करणारी, मनात तळमळविणारी ती घटना होती. भारता देशातील जनसामान्यांचे मन ढबवून निघेल अशी ही क्रूर सत्यकथा होती. कुटुंबातील आदर ,प्रेम , व नवीन उमलणाऱ्या कोळ्यास जिवाना चान करणारी ती एक शोकांतिका होती. आणि अशा घटना आजही भारत देशात घडतात शेतकऱ्यांचे दुर्भाग्य आहे ?

स्व. साहेबराव पाटील करपे हे स्वतः व त्यांचे कुटुंब (दोन मुली

मंगला व सारिका आणि एक मुलगा भगवान) यांना अंदाजे १५० कि.मी. चा प्रवास करून विनोबा भावे यांच्या आश्रमाजवळ, दत्तात्र धाम पवनार येथे रात्रीला मुक्कामी गेले. तेव्हा त्यांनी शासनाच्या “ शेतकरी विरोधी धोरणाचे, संदर्भात सुसाईड नोट म्हणून ,एक सरकारला पत्र लिहिले आणि शेतकरी म्हणून जगणं कठीण झाले, असे नमूद केले होते” ते पत्र म्हणजेच शेतकरी समाजाच्या जगण्याची अंतिम कहाणी होती. शेतकरी हा काबाडकष्ट करून, रात्रीच्या अंधारात उत्पादन वाढवून जगाला पोसतो आहे, आणि शासन शासनाची दुर्दशा अवहेलना व टिगलबाजी करीत आहे. त्या व्यक्तीने स्वतःचे दुःख पचवून रात्रीचे जेव-णात विषारी औषधाचे भजे स्टोव्हर कडईत कावून (आई, एक मुलगा, दोन मुली) सर्वनी एकत्रित सेवन केले व जीवनाची अंतिम कहाणी संपविली. साहेबराव पाटील करपे हे साठ एकर करणारी, मनात तळमळविणारी ती शेतकी वंशेची माळक प्रपंच चालवीत होते. त्याच वर्षी त्यांनी शेतामध्ये दहा एकर गव्हाची पेरणी केली होती. गव्हाच्या दाणेदार उष्म्या भरनारला आहे, आणि शेवटचे पाणी गव्हाला देऊन, गव्हाचे उत्पादन वाढवून पिके काढावी, व अंगावर असलेले कर्ज फेडावे. अशा विचारात मग असताना, घरात दोन तरुण मुली लग्नाच्या होत्या. मुला – मुलीचे लग्न करून आता कर्ज फेडावे,

निर्भिड, निष्पक्ष लोकप्रिय साप्ताहिक

मराठा-ओबीसीच्या खांद्यावर कुणाचे ओझे ? कसे उतरणार ?

मंडल आयोग लागू झाल्यानंतर ओबीसींना आर–क्षणाचा लाभ मिळू लागला. ओबीसीत समाविष्ट नसलेल्या अनेक ब्राम्हणेतर जातींसमूहांम धून आरक्षणाची मागणी प्रकर्षाने होऊ लागली. मंडल आयोग लागू झाला तेव्हा ब्राम्हणी पत्रकारिता आरक्षणाच्या विरोधात असताना आरक्षण विरोधाचा आगडोंब उमळला गेला.तद्नंतर मात्र आर–क्षणाचे महत्त्व ध्यानात येऊन अनेक जाती समुह आरक्षणाची मागणी करत आलेत. देशभर आरक्षणाच्या लढ्याचा परीघ वाढत जाऊन मंडलपूर्वीच्या आरक्षण विरोधक खेप्यात आर–क्षण मागणाऱ्यांची तादाद अनेक पटीने वाढू लागली.‘कमंडलूच्या पोटीने मंडल घुसणार!’ हे भाकीत खरं ठरायला फार काळ नाही दवडला! महाराष्ट्रात मराठा आरक्षणाचाही लढा याचप्रकारे उभा राहिला. मराठा आरक्षणाच्या संदर्भातील शक्याशक्यतेतून, ओबीसी प्रवर्गात मराठा सम जाला समाविष्ट करण्यासाठी प्रयत्न, अर्थात मराठा समाजाचे ओबीसी करण आणि ओबीसीचा मराठा ओबीसीकरणास विरोध या घटनाक्रमात ओबीसी–मराठा वाद गत दशकात धोकादायक वळ–णावर पोहचला. लोकसंख्येच्या दृष्टीने मराठा आणि ओबीसी समूह समाजाचे अतिशय महत्त्वाचे घटक आहेत. त्यामुळे ओबीसी–मराठा द्वंद्वाम्मक स्थितीतून मराठा महाराष्ट्राचे अवघे ब्राम्हणेय सामाजिक जीवन प्रभावित झाले. परिणामतः ओबीसी मराठा समाजाची अपरिमित हानी होऊ लागली आहे. यावर ब्राम्हणेतर राजकीय सामाजिक धुरीणांनी भूमिका घेण्याची आवश्यकता आहे.

महाराष्ट्र राज्याच्या निवडणुकीचा कालपरवा निकाल लागला. निकालापूर्वी जे आडाखेतडाखे बांधले जात होते, ते निकालानंतर सपशेल खोटे ठरलेत. विधानसभा निवडणुक निकालाचे विश्लेषण मांडत असताना इव्हीएम मधील हेराफेरीच्या बाबीपासून तर मराठा – ओबीसी फॅक्टर पर्यंत अनेक बाबींवर खलबते केल्या जात असली, तरी एक आश्चर्यकारक गोष्ट म्हणजे ओबीसी फॅक्टर बदलचे विश्लेषण होय. ‘ओबीसी फॅक्टर चालल्याने महायुतीच्या जागा वाढून अनपेक्षित निकाल लागला,” असे काही ओबीसी नेते बोलताना दिसतात. राजकीय ओबीसी मंडळीप्रमाणेच, ओबीसी चळवळीतील काही अत्यासजक, आणि मराठा राजकारणाचा मत्सर करण्यापोटी असे होत असल्याचे वास्तव समोर येत आहे. हे विश्लेषण अचूक आहे की तद्दन प्रचारकी ? याचा विचार करण्याची गरज अनेक वर्षे नेटाने आणि जिकरीने ओबीसी लढ्यात

खपणाऱ्यांना उरली आहे. कारण जी ओबीसी राजकीय मंडळी निवडणूक निकालाबद्दल उपरोक्त प्रकारचे सुतोवाच करत असतात, त्यांना ओबीसी चळवळीची पाश्चंभूमी समजून घ्यावी लागेल. मुळात ज्या महायुतीला ओबीसी फॅक्टर फायद्याचा ठरला असं मानले जाते, त्या महायुतीतील मोठा भाऊ म्हणून मिरवणाऱ्या पक्षाची ओबीसी आरक्षणासंदर्भात भूमिका तपासून घेतली पाहिजे. ओबीसीचा मंडल आयोग लागू झाला त्यावेळी केंद्रात व्ही. पी. सिंग सरकार मत्याफ पक्षाच्या पाठिंब्यावर होते. मंडल आयोग लागू केला तेव्हा त्यांनी ‘अडवार्णांचा हनुमान’ केला आणि रामरथ यात्रा काढली. केंद्र सरकार ज्या जनता दल पक्षाचे होते त्याच पक्षाच्या बिहारच्या मुख्यमंत्र्यांनी शांताता आणि सुरक्षितता राखण्यासाठी रथयात्रा अडवून अडवार्णांना अटक केली होती. रथयात्रेचा बहाणा करून केंद्र सरकार पाडण्यात आले. रामरथ यात्रेच्या आडून ओबीसी आरक्षणाच्या विरोधात मोठी खेळी केली होती. अशा पक्षाला ओबीसी फॅक्टर फायद्याचा का ठरवा ? दुसरीकडे महाविकास आघाडी मग ओबीसी विरोधात होती की, मराठ्यांच्या बाजूने ? मराठा आरक्षणाच्या बाजूने असेल तर मराठा काई महाविकास आघाडीसाठी फायदेशीर ठरले अ ? नाही ना ? उलट महायुतीचे मराठा आणि ओबीसी अधिक उमेदवार निवडून येण्यासाठी ओबीसी–मराठा कलगीतुरा शिताफीने लावण्यात आला. अर्थात, मराठा – ओबीसी वाद जाणूनबुजून चिघळत ठेवून त्याचा फायदा उपटण्याचा कावेबाजपणा कामात आला. त्यामुळे ना ओबीसीचं भलं ना मराठा आर–क्षणाची उकल. अशी वस्तुस्थिती मराठा ओबीसीच्या पदरी पडली. ओबीसीचा नेता म्हणून ज्यांना झाडावर चढवले त्यांना पटकणी मिळाली. कोणता राजकीय लाभ ओबीसीला झाला ? ५२ ? ओबीसीचा मुख्यमंत्री व्हायचे तर सोडाच, ओबीसीसाठी लढणारे तरी आमदार मंत्री किती असतील याचा शोध घेण्याची तसदी घ्या. आता कायदेशीर मराठा आरक्षण, ओबीसीची जातिनिहाय जनगणनेची मागणी आणि मराठा– ओबीसींच्या इतरही अनेक समस्या पूर्ण करण्यासाठी राज्य शासन काय भूमिका घेणार ? केंद्रात याच पक्षाची सत्ता असून जातिनिहाय जनगणना करणार नसल्याचे खुलेआम सुतोवाच केले आहे. मखोटं बोला पण रेडून बोलाफ असा ज्यांचा चेहरा त्यांच्याबद्दल असून फार काही सगण्यांची आवश्यकता नाही! निवडणुका संपल्या आता आक्षासनं पण विस्मृतीत जातील. तसेही

निवडणूक जाहिरनामा प्रकार, लोकलुभाण घोषणांसारखा वापरायचा असतो, अशीच दंडेली जणू रुजवली जात आहे आणि त्या आक्षेपनाबद्दल जाब विच–रणार कोण ?

मराठा – ओबीसी वाद जसा आरक्षण विरोधाक्या पथ्यावर पडला, किंबहुना ओबीसींच्या बाबतीत हमेशा असेच होत असते. ओबीसी किंवा ब्राम्हणेतर अन्यायी व्यवस्थेविरुद्ध आवाज उठवायचा प्रयत्न करते तेव्हा त्यांची ‘कॉग्रेसी’ म्हणून संभावना करून मुद्दाम व्यवस्थेतील अन्याय्य तत्वावर पडदा पाडण्याचे ब्राम्हणी षडयंत्र रचलेले असतात. ओबीसी अस्मिता जागृत होऊन ओबीसी हक्काची लढाई सुरू होते तेव्हा हिंदू एकता धोक्यात येत असल्याची आवई उडवली जाते. ज्या जातीय चौकटीत ओबीसीवर अन्याय झाला, त्या अन्यायकारक व्यवस्थेची जेव्हा चिकित्सा होते, तेव्हा त्यांना नास्तिक, मंत्रद्रोही ठरवून टीकेचे लक्ष्य केले जाते आणि काही ओबीसींनाच बिभीषणाचे सोग देऊन ओबीसींच्या हक्कांसाठी लढाई लढणाऱ्या विरोधात पेच–वले जाते, अर्थात ओबीसींच्या खांद्यावर बंदूक ठेवून कधी मराठा निशाना तर, मराठा खांद्या वारणून कधी ओबीसी लक्ष्य केले जातात. सामाजिक संदर्भात जात वास्तव समजून घेताना ओबीसीचे जे स्थान आहे त्यापेक्षा मराठा आणि ब्राम्हणेतरांचे वेगळं स्थान फार काही दिसत नाही. हे चित्र बदलले पाहिजे असं मनापासून इच्छिणाऱ्या ओबीसी मराठा भावंडांनी ब्राम्हणेतरांचा ऐतिहासिक लढा समजून घ्यावा लागेल. महाराष्ट्र ही क्रांतिकारकांची भूमी आहे. महात्मा फुल्यांनी महाराष्ट्रात शिखणाची मुहुर्तमेढ रोवली आणि स्त्रिशुद्रातिशुद्रांना स्वयंप्रकाशी होण्याची दिशा प्राप्त झाली. वर्ण–जातीय चौकट मोडून अत्याचारी ब्राम्हणी धर्मग्रंथातील मतलबीपणा चिकित्सक पद्धतीने उघड करून स्त्रिशुद्रातिशुद्रांना अब्राम्हणी परंपरेकडे बघण्याची ऐतिहासिक दृष्टी प्राप्त झाली. सत्यशोधक चळवळ, ब्राम्हणेतर राजकीय आघाडीने सगण्यांची सामाजिक वास्तव ध्यानात घेऊन लोकजागृती केली, शिक्षणाचे महत्त्व प्रचार प्रसार

करण चळवळीत जिवंतपणा ठेवणाऱ्या लेखक, पत्रकार, कलावंत पुढाऱ्यांना यासाठी मदत अर्थसहाय्य, अभय देण्याचे काम केले. सयाजीराव गायकवाड आणि राजर्षी शाहू महाराज यांना उच्चजातीय जाचक तत्वांशी साम ना करत असताना सामाजिक चळवळीची अपरिहार्यता ध्यानात आली होती. म्हणून राजकीय सामाजिक एकजूट होऊन, ब्राम्हणी जातवर्चस्वादी शक्तीशी दोन हात करत स्त्रीशुद्रातीशुद्रांची हितवर्धक सत्यशोधक चळवळ लोकचळवळ ठरली. बडोदावत्सल सयाजीराव आणि राजर्षी शाहू महाराज लोकराजे ठरलेत.तो वारसा वर्तमान काळात कुठे लक्षात घेतला जातो. सामाजिक चळवळी ज्या विषम व्यवस्थेशी लढून धर्माध शक्ती विरोधी जनमत तयार करण्याचे काम करतात, त्यांना बळ देण्याची भूमिका धर्माध राजकीय शक्ती विरोधात लढणाऱ्या किती राजकीय पक्षांची आणि राजकीय नेतृत्वाची आहे ? सद्यस्थितीत राजकीय आणि सामाजिक परिस्थितीचा विचार करता या बाबतीत अधिक गंभीरपणे समस्त राजकीय – गैरराजकीय ब्राम्हणे–तर म्होरक्यांनी भूमिका घेण्याची नितात आवश्यकता आहे. अस्तित्वाची लढाई समजून

ब्राम्हणेतरांच्या राजकीय सामाजिक एकीची अपरिहार्यता आणि अलिकडे मराठा–ओबीसी वादामुळे परस्परान्बद्दल अविश्वास यावर गांभीर्याने लक्ष केंद्रित होणे फार आवश्यक झाले आहे.

सत्यशोधक चळवळीच्या भस्मराटीच्या काळात सकल महाराष्ट्र भूमी अपुरी पडून गुजरा–तेतील बडोदा – व्हाया बेळगाव कर्नाटक – तामिळनाडू दक्षिण भारतात ब्राह्मणेतर लढा उघड झाला. मंडलनंतरच्या काळात ओबीसी लढ्याच्या विस्तारात मधला जाती तक्का ओबीसी अस्मितेच्या जागृतीतून उभारी घेत असताना साहित्याच्या म।ध्यमातूनही व्यक्त होऊ लागला. ओबीसी मधील जात वास्तव त्यातून राजकीय – सामाजिक भान येऊन अनेक जात संघटना ओबीसी अंतर्गत लढ्यातून सक्रिय होऊन जातीयता, विषमता आणि आरक्षणाची निकड ऐरणिवर येऊ लागली. दरम्यान मराठा राजकीय धुरीणांची मागणी, त्यासाठी निघालेले सकल मराठा समाजाचे मोर्चे, मराठा–ओबीसी वादातून झालेली खडाजंगी, मराठा,म।स्लिम ओबीसी आरक्षणाचा पेच आणि जातिनिहाय जनगणनेची मागणी जोर धरत असताना राजकीय धुरीणांनी या सर्व समाज घटकांमध्ये आपापसात आग लावून राजकीय पोळी शेकली गेली, ही चर्चा जिव्हारी लागणारी आहे. मराठा ओबीसी यांच्यात कमालीचा शत्रुभाव

जलसंपदा विभागाच्या

वतीने जलजागृती प्रभात

फेरीचे आयोजन

गोंदिया, ː जलसंपदा विभाग, गोंदिया यांच्या वतीने जलजागृती सप्ताह अंतर्गत जलजागृती प्रभात फेरीचे आयोजन करण्यात आले होते. या प्रभात फेरीस जलसंपदा विभाग अंतर्गत पाटबंधारे प्रकल्प अन्वेषण उपविभाग–गोंदिया, गोंदिया पाटबंधारे विभाग व त्याअंतर्गत सर्व उपविभाग, बाघ इटियाडोह पाटबंधारे विभाग– गोंदिया व त्याअंतर्गत सर्व उपविभाग, मध्यम प्रकल्प पाटबंधारे विभाग– गोंदिया विभाग व त्या अंतर्गत सर्व उपविभाग, मुद व जलसंधारण विभाग– गोंदिया, लघु पाटबंधारे विभाग जिल्हा परिषद गोंदिया, धापेवाडा उपसा सिंचन विभाग तिरोंडा, महाराष्ट्र प्राधिकारी विभाग गोंदिया व इतर विभाग/उपविभागातील अधिकारी व कर्मचारी तसेच एस.एस. गर्ल्स माध्यमिक शाळा, राजस्थान कन्या महाविद्यालय, आदर्श सिंधी शाळा व इतर शाळा, गोंदिया जिल्हा तायब्रंदो असोसिएशन, सशक्त नारी संस्था, आंचल बहुउद्देशीय संस्था व इतर असोसिएशनचे सदस्य यांचा ऊत्कृष् ूर्त प्रतिस्पर्धेला प्रत्यूषा. नागरिकांनीही या सामाजिक उपक्रमात सहभाग घेतला.

स्वामीव, मुद्रक, प्रकाशक व संपादक खेमेद्र हिंदीलाल कट्टे यांनी बेरार टाईम्स हे साप्ताहिक वृत्तचित्र अंगणाला पाथी, लोकजन प्रकाशन, लोकजन भवन, नरेंद्र नगर, तक्रिया बॉर्ड, भंडारा ना.वि.भंडारा येथे मुद्रित करून डोलारे एक्स्‌मिमीोरली रूपा,गिवनवर गोंदिया येथे प्रकाशित केले. संपादक खेमेद्र हिंदीलाल कट्टे, प्रमथ्यकवी ९८५३२२११४३११ (पी.आर.बी. कावय्यासार जवाहरारी संपादकावर राहिल) प्रसिद्ध झालेल्या मजकुराशी संपादक व प्रकाशक सहमत असतील असे नाही. (गोंदिया न्यायक्षेत्र)

गर्भित इशारा दिला होता की, दखल घ्या व धोरणे बदलवा अन्यथा रोज शेतकऱ्यांच्या आत्महत्या होतील.” परंतु ४० वर्षांनंतर सुद्धा अजूनही शेतकरी आत्महत्या थांबलेल्या नाहीत. त्या निमित्त शेतकरी बांधव व महिला एकत्र येवून सामूहिक एक दिवसाचा अन्नत्याग उपोषण करनार आहेत. आणि आत्महत्याग्रस्त शेतकऱ्यांना श्रद्धांजली वाहतील. शेतकरी विरोधी धोरणाचा निषेध करनार आहेत. मूळ संविधानामध्ये १८ जून १९५१ ला पहिली घटना दुरुस्ती करून, परिशिष्ट नऊ मध्ये जवळपास शेतीशी संबंधित २५० शेतकरी विरोधी कायदे तयार केलीत. जीवनावश्यक वस्तू कायद्याम ध्ये शेतकऱ्यांचे पिके घेतली. शेतीम लाल्या भाव वाढीवर बंधने आनलीत. त्यामुळे शेतीमालाला भाव मागणे हे गुन्हाच्या स्वरुपात आले. केंद्र शास–नाने मागील ७५ वर्ष कॉग्रेस व बीजेपी या सरकारने जुनी धोरणे राबवून डॉ. आंबेडकरांचे मूळ संविधानात ७५ वेळा दुरुस्ती केली, असे स्वतः पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांनी भाषणात सांगितले. राजकीय पक्ष चालवण्याच्या उद्देशाने व स्वतःच्या राजकीय फायद्याचे कायदे करून हा देश चालवित्या जात आहे. त्याचाच परिणाम शेतीमालाला भाव नाही. कॉग्रेस व बीजेपी हे दोन्ही राजकीय पक्ष भांडवलदारांचे पक्ष असल्यामुळे शेतकऱ्यांना न्याय मिळणे हे आता दुरापास्त झाले आहे. तरीपण काही अशिक्षित शेतकरी त्याच राजकीय पक्षाला डोक्यावर घेऊन नाचत असल्यामुळे ही लढाई अतिशय अडचणीची व बेताल होत आहे. सर्व देशातील शेतकऱ्यांनी विरोधी कायदे

त्यांनी ही वेदना पत्नी मालतीताईंना बोलून दाखविली कारण ती एक अतिशय संवेदनशिल कौटुंबिक आत्महत्या होती. त्यांनी दिलेल्या पत्रात सुसाईड नोट मध्ये शासन आमच्या आत्महत्याची दखल घेऊन, शेतकरी समाजासाठी काहीतरी ठोस निर्णय घेतील काय ? असा आशावाद व्यक्त केला होता.

तो दिवस म्हणजेच शेतकऱ्यांच्या आत्महत्येच्या सहवेदना दिन १९ मार्च १९८६. जेव्हा पवणार येथून आत्महत्या केलेल्या खोलीतून पाच माझ्या शेतातील गव्हाची दाणेदार उंभ्या भरलेली वीज कापू नका, मी गव्हाचे पीक आत्त्यावर इलेक्ट्रिक बिल भरून देईल, विद्युत मंडळाला विनंती केली होती. त्यांच्याजवळ वीज बिलाचे पैसे भरण्यासाठी नव्हते, म्हणून ते सतत विचारात होते. परंतु हे महाराष्ट्र सरकारच त्यांच्या जगण्याचा अंत पाहत होते. वीज बिल भरण्याशिवाय तुम्हाला पाणी देता येणार नाही?, अशी शासनाने अडवणूक केली. शासनाच्या या आडुवट्या धोरणाचा साहेबराव पाटील यांना फार पश्चा–ताप झाला. शासनाने आपली इज्जत पणाला लावली, याचे अतोनात दुःख झाले. वीज कापल्यामुळे व गव्हाचे पीक डोळ्यासमोर सुकत होते, झालेल्या बेइज्जतीने ते घाबरून गेले. राहत्या गावातील झालेली बेइज्जत त्यांच्या मनाला वेदना व धक्का देणारी होती. शेवटी त्यांनी आपण गेल्यावर आपल्या कुटुंबाचे कसे होईल? म्हणून संपूर्ण कुटुंबाचा आत्महत्या करण्याची परिस्थिती त्यांना खुळावत होती,

आत्महत्येचे स्थळ आहे. शेतकरी विरोधी धोरणामुळे, कसा शेतकऱ्यांचा बळी जातो, याचे जिवंत उदाहरण होते ? या गावातील शेतकरी स्व. साहेबराव पाटील करपे यांनी स्वतः आपल्या हाताने मुलाबाळांना विष देऊन दत्तधाम पवणार वर्धा नदीच्या तीरावर सर्व कुटुंबाची जीवन यात्रा संपवीली. एवढी मनाला संतप्त वेदना देणारी ही क्रूर आत्महत्या होती. सरकारचे विचित्र धोरणामुळे कसा शेतकरी संपविल्या जातो. हे या आत्महत्याने संपूर्ण देशाचेच नाही तर जगाचे लक्ष वेधले आहे? शेतकऱ्यांच्या आजही दुःखाच्या भावनेचा अंत, चुकीचे कायदे राबवून घडविल्या जाते. यापेक्षा शेतकऱ्यांचे दुर्भाग्य असूच शकत नाही ? एकत्रित कुटुंबाची आत्महत्या ही संपूर्ण देशालाच नव्हे तर जगाला लाजविणारी आत्महत्या होती. त्याचवेळी वर्धा येथील शेतकरी कार्यक्रमा निमित्त वास्तव्यास असलेले सर्व शेतकरी नेते पवनार येथे धावून गेलेत.

शेतकरी संघटनेचे नेते शरद जोशी यांनी त्यावेळी “ शासनास

जय बळीराजा.... जय हिंद. धनंजय पाटील काकडे , १८९०३७८०५८.

